

ZARZĄDZENIE Nr 103 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 czerwca 1951 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego oraz w przedsiębiorstwach i instytucjach podległych.

Na podstawie pkt 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) oraz na podstawie art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) zarządza się w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Przemysłu Chemicznego, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą“, jej organa — „organami kontroli“, osoby zaś powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli“.

Określenia te powinny być używane we wszystkich przepisach (zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp.) Ministerstwa Przemysłu Chemicznego w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcję właściwych fachowych komórek organizacyjnych, zgodnie z pkt. 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

II. Organizacja kontroli.

§ 4. Organem kontroli w centrali Ministerstwa Przemysłu Chemicznego jest Departament Kontroli,

podległy bezpośrednio Ministrowi Przemysłu Chemicznego.

W miarę potrzeby na podstawie każdorazowego zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego, wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, mogą być tworzone poza tym inne organa kontroli.

Minister Przemysłu Chemicznego po zasięgnięciu opinii Prezydium Rady Ministrów oraz po uzgodnieniu z Ministrem Finansów i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli.

§ 5. Całokształtem kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego, odpowiedzialny przed Ministrem Przemysłu Chemicznego.

§ 6. Do szczególnych obowiązków i uprawnień dyrektora Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego z tytułu kierownictwa kontroli należą:

- 1) wnioskowanie i opiniowanie w sprawach organizacji kontroli oraz w sprawach obsady personalnej na stanowiskach kontrolerskich (§ 40);
- 2) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie spraw kontroli, a w szczególności planu i sprawozdawczości z Najwyższą Izbą Kontroli;
- 3) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli, w szczególności celem uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wydawania wytycznych podreżników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, sposobu kontroli i sprawozdawczości;
- 4) sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontroli wszystkich stopni;

- 5) prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Przemysłu Chemicznego wykonania określonych czynności kontrolnych;
- 6) programowe szkolenie inspektorów kontroli, prowadzenie odpraw, instruktaży, egzaminów.

§ 7. Departament Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego prowadzi centralną ewidencję planów kontroli oraz kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych.

III. Zakres działania organów kontroli.

§ 8. Kontroli podlegają:

- 1) wszystkie komórki Ministerstwa Przemysłu Chemicznego (departamenty, biura, samodzielne wydziały, centralne zarządy);
- 2) przedsiębiorstwa, zakłady, instytucje, pozostające pod zarządem Ministerstwa Przemysłu Chemicznego lub jego jednostek organizacyjnych;
- 3) wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych, bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonywające zadania zlecone na rzecz Ministerstwa Przemysłu Chemicznego bądź na rzecz jednostek mu podległych lub przezeń nadzorowanych — w granicach tych zleceń;
- 4) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje lub dotacje z budżetu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 9. Minister Przemysłu Chemicznego może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw, nie wymienionych w § 8, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie działania resortu.

§ 10. Poszczególne organa kontroli (§ 4) są właściwe do wykonywania kontroli:

- 1) Departament Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego — we wszystkich jednostkach organizacyjnych Ministerstwa wyszczególnionych w § 8 pkt 1 oraz w przedsiębiorstwach, instytucjach, zakładach, wymienionych w § 8 pkt 2—4, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa wymagane jest osobne zlecenie Ministra;
- 2) inne organa kontroli — w urzędach, zakładach, instytucjach i przedsiębiorstwach, wymienionych w zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego o utworzeniu danego organu kontroli (§ 4 ust. 2).

Każdy organ kontroli powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli w podległych lub nadzorowanych przez Ministra Przemysłu Chemicznego jednostkach.

§ 11. Organa kontroli są powołane do kontrolowania działalności finansowej, gospodarczej i organizacyjno-administracyjnej jednostek podlegających kontroli z punktu widzenia legalności, planowości, celowości, rzetelności i gospodarności oraz kontrolowania wykonywania przez te jednostki obowiązujących przepisów i zarządzeń.

§ 12. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrole:

- 1) wstępną (czynności zamierzonych);
- 2) faktyczną (czynności wykonywanych);
- 3) następną (czynności dokonanych).

§ 13. Szczegółowy zakres i sposób dokonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali odrębna instrukcja.

§ 14. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

- 1) nagłych, podlegających kontroli a nie cierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której zarządzenia te dotyczyły;
- 2) dotyczących wykonywania kontroli przez podległe organa kontroli.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń powinny być nadsyłane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 15. Wszystkie sprawy, podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki oraz właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 16. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i wierne jego odtworzenie.

§ 17. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami — podpisanymi przez kierownika (zastępcę) właściwego organu kontroli.

Nie dotyczy to kierowników poszczególnych organów kontroli oraz ich zastępców, którzy uprawnieni są do przeprowadzania kontroli z tytułu zajmowanego stanowiska na podstawie okazania legitymacji służbowej.

§ 18. Jednostki, podlegające kontroli, a wymienione w § 8 niniejszego zarządzenia, obowiązane są udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wszelkiej pomocy, ułatwień służbowych oraz dawać im do wglądu księgi, akta, dokumenty itp.

Organa kontroli mają prawo zwoływania świadków, biegłych i osób interesowanych w myśl przepisów o postępowaniu administracyjnym.

§ 19. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Przemysłu Chemicznego są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości, do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 20. Wszystkie departamenty i biura centrali Ministerstwa Przemysłu Chemicznego, centralne zarządy oraz instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Departamentowi Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego w ustalonej przezeń ilości egzemplarzy odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp., dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu, oraz udzielać informacji w zakresie przewidzianym uprawnieniami kontroli.

Powyższe stosuje się odpowiednio do uprawnień organów kontroli niższego stopnia wobec urzędów, zakładów, instytucji i przedsiębiorstw podlegających ich kontroli.

IV. Planowanie kontroli.

§ 21. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo, na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 22. Minister Przemysłu Chemicznego po uzgodnieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym

resorcie, opracowane przez Departament Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków. Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa (departamentów, biur, samodzielnych wydziałów, centralnych zarządów) oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają dyrektorowi Departamentu Kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 23. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wносить do planu poprawki, wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu. Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 24. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 25. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych przypadkach przeprowadzane kontrole doraźne na zlecenie kierownika organu kontroli wyższego stopnia lub z własnej inicjatywy organu kontroli.

V. Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 26. W wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu powinien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów, ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu jednostka kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń powinna być o tym poczyniona wzmianka w protokole.

§ 27. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności, mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 28. Organa kontroli kierują wnioski do władzy przełożonej jednostki kontrolowanej bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydają zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontroli mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 29. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz wyższego szczebla wnioskujący organ kontroli powinien zwrócić się o dokonanie wystąpienia do organu kontroli wyższego stopnia. W razie nieuwzględnienia wniosków kontroli przez władze równego lub niższego szczebla rozstrzyga władza wyższego szczebla.

§ 30. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a władzą administracyjną w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrol-

nych kierownikowi organu kontroli służy prawo odwołania się do kierownika organu kontroli wyższego stopnia. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi.

Jeżeli władza administracyjna wyda zarządzenie, wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika organu kontroli zarządzenie to powinno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym kierownika wyższego stopnia kontroli.

§ 31. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli, związane z wykonywaniem budżetu, organa kontroli przesyłają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Finansów za pośrednictwem Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego, któremu przesyłają bezpośrednio sprawozdania.

§ 32. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całokształcie administracji resortu.

VI. Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 33. Między organami kontroli a innymi komórkami organizacyjnymi centrali Ministerstwa Przemysłu Chemicznego (w szczególności komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe) powinien istnieć stały wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 34. Organa kontroli biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Przemysłu Chemicznego.

§ 35. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Przemysłu Chemicznego biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez organa kontroli.

Zadaniem tych konferencji powinno być:

- 1) skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi;
- 2) ustalenie wniosków i wytycznych do zarządzeń, potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych;
- 3) omówienie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

Protokoły ze zjazdów i konferencji wymienionych w § 35 powinny być przedkładane Departamentowi Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego.

O wszelkich zjazdach i konferencjach powinna być powiadomiona Najwyższa Izba Kontroli, której ponadto należy nadsyłać odpisy protokołów z powyższych zjazdów i konferencji.

VII. Współpraca z kontrolą państwową, finansową i bankową oraz władzami, powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 36. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną i z działalnością organów kontroli społecznej rad narodowych.

Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona do udzielania kontroli wewnętrznej wiążących wytycznych co do opracowywania okresowych planów kontroli, wprowadzania do ustalonych już planów poprawek i uzupełnień, zlecenia kontroli dorywczych nie przewidzianych w planach kontroli wewnętrznej, a ponadto do sumowania i oceny wyników kontroli przeprowadzonych przez organa kontroli wewnętrznej.

Organa kontroli wewnętrznej współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli (N.I.K.) przez:

- 1) nadsyłanie przez organa kontroli, podległe Ministerstwu Przemysłu Chemicznego, do organów N.I.K. okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa, a także na żądanie N.I.K. i jej delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych. Formy i terminy składania planów kontroli i okresowych sprawozdań z działalności organów kontroli wewnętrznej oraz tryb zlecenia przez N.I.K. przeprowadzania kontroli dorywczych ustala instrukcja Prezesa N.I.K., wydana w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów;
- 2) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli wewnętrznej delegatur N.I.K. o rozpoczęciu kontroli w terenie;
- 3) udział we wspólnych kontrolach:
  - a) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych pod kierownictwem przedstawicieli N.I.K. w zespołach złożonych z przedstawicieli N.I.K. i kontroli wewnętrznej lub N.I.K., kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych,
  - b) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych lub kontroli wewnętrznej różnych resortów albo kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;
- 4) udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej, banków państwowych i społecznej rad narodowych pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 37. Departament Kontroli porozumiewa się z Ministerstwem Finansów oraz właściwymi państwowymi bankami w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał, uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

Do wyników kontroli związanych z wykonywaniem budżetu stosuje się odpowiednio § 31.

§ 38. Organa kontroli obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonywanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli.

Organa kontroli obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: władze sądowe i prokuratorskie, delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, urzędy bezpieczeństwa publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów, dotyczących przestępstw w tych przypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenia w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

VIII. Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 39. Organa kontroli współpracują z radami narodowymi przez udział przedstawicieli rady narodowej w kontroli, przeprowadzanej na jej wniosek, a także w kontroli, przeprowadzanej z inicjatywy organu kontroli, jeżeli rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny.

Dla umożliwienia radzie narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli inspektorzy kontroli obowiązani są zawiadomić właściwą radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzanych z inicjatywy organów kontroli.

Organa kontroli doręczają radzie narodowej odpisy protokołów z kontroli, przeprowadzanych z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

Poza tym organa kontroli powiadamiają prezydium rad narodowych o usunięciu uchybień, stwierdzonych w wyniku kontroli przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli rady narodowej.

Koordinowanie współpracy kontroli z kontrolą społeczną należy do Najwyższej Izby Kontroli.

IX. Powoływanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 40. Dyrektora Departamentu Kontroli oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Przemysłu Chemicznego z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, kierowników podległych organów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Przemysłu Chemicznego na wniosek dyrektora Departamentu Kontroli, uzgodniony z dyrektorem Departamentu Kadr z zachowaniem kompetencji Komisji Kwalifikacyjnej przy Radzie Państwa.

§ 41. Inspektorzy kontroli we wszystkich organach kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują, nie mogą jednocześnie — i po ustaniu stosunku służbowego z organem kontroli w ciągu dwóch lat — zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli w Ministerstwie Przemysłu Chemicznego.

§ 42. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów co do wyrażania zgody na mianowanie i awansowanie urzędników, zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

X. Przepis końcowy.

§ 43. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz